

nađe načina da izbjegne razliku javno/privatno i usvoji definiciju kojom će se potvrditi privilegovana pozicija koja bi mogla da ohrabri privatna preduzeća u posebnim sektorima da se angažuju u nefer (nacionalističke) praksi nabavki.

Što se tiče ponuđača, ostaje zadatak da se identifikuju preduzeća koja su obuhvaćena pravilima EU i ona koja nisu. Zbog toga Direktiva o posebnim sektorima daje definiciju koja se sastoji od identifikovanja onih situacija u relevantnim sektorima u kojima, bez razlike da li je status predmetnih subjekata javni ili privatni, mogu da se identifikuju objektivni uslovi koji vode do nacionalističkih praksi nabavki. To je napravljeno bazirajući se na konceptu posebnih ili ekskluzivnih prava.

Član 2 Direktive o posebnim sektorima identifikuje naručioce koji su obuhvaćeni preporukama i grupiše naručioce u dvije kategorije, naime javne organe i javna preduzeća (kao što je navedeno gore) i preduzeća koja funkcionišu na osnovu posebnih i ekskluzivnih prava.

Član 2(2)(b) predviđa da se odredbe Direktive o posebnim sektorima primjenjuju na

- naručioce, kada oni nisu naručioci u klasičnom sektoru („ugovorni organi“) ili javna preduzeća,
- kada kao **jednu** od svojih aktivnosti imaju bilo koju aktivnost pomenutu u članovima od 3 do 7 (o kojima se diskutuje u nastavku) ili bilo koju njihovu kombinaciju
- i kada rade na osnovu posebnih i ekskluzivnih prava koje im je dao nadležni organ države članice.

Napomena: Obuhvaćeni posebni sektori

U aneksima I-X, Direktiva predviđa i ilustrativan (i neiscrpan) spisak subjekata u svim državama članicama za koje se smatra da ispunjavaju ovde objašnjene kriterijume.

Naručioci javnih nabavki u oblasti vodoprivrede, energetike, rudarstva, telekomunikacija, pošte i saobraćaja su naručioci iz člana 2 Zakona o javnim nabavkama (privredna društva, pravna lica i preduzetnici koji obavljaju djelatnost u oblasti vodoprivrede, energetike, rudarstva, telekomunikacija, poštanskih usluga i saobraćaja i lica iz člana 109 ovog zakona kada nabavljaju robe, usluge ili izvođe radove za obavljanje djelatnosti iz člana 110 ovog zakona. Ako su, u skladu sa zakonom, data posebna ili isključiva prava za obavljanje djelatnosti iz člana 110 Zakona o javnim nabavkama licu koje nije naručilac iz člana 2 ovog zakona, imalac takvog prava je dužan da, prilikom nabavke roba, usluga ili ustupanja izvođenja radova koji su neophodni za obavljanje tih djelatnosti, primjenjuje odredbe ovog zakona. Posebno ili isključivo pravo je pravo koje daje nadležni državni organ, odnosno nadležni organ jedinice lokalne samouprave ograničenom broju lica za obavljanje djelatnosti iz člana 110 ovog zakona na određenom području - predmet javne nabavke u oblasti vodoprivrede, energetike, rudarstva, telekomunikacija, pošte i saobraćaja, u smislu ovog zakona, je nabavka roba, usluga i ustupanje izvođenja radova neophodnih za djelatnosti: 1) izgradnje, održavanja, snabdijevanja i eksploatacije objekata za proizvodnju, transport, odnosno prenos i distribuciju vode za piće, električne energije, gasa i toplotne energije; 2) istraživanja i proizvodnje nafte i gasa (ugljevodonika), istraživanja i iskopavanja uglja i drugih čvrstih goriva; 3) izgradnje, održavanja i korišćenja telekomunikacionih mreža i kapaciteta za pružanje telekomunikacionih usluga; 4) izgradnje, održavanja i korišćenja objekata u funkciji poštanskog saobraćaja; 5) izgradnje, održavanja i korišćenja objekata u funkciji vazdušnog, pomorskog, jezerskog, rječnog i željezničkog saobraćaja, kao i linijskog gradskog i prigradskog prevoza putnika u drumskom saobraćaju koji se obavlja autobusima. Predmet javne nabavke u oblasti energetike je i nabavka električne energije, nafte i gasa.